

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר מעשיהו לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"מ 14-08-22214 גור(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

לפני יו"ר ועדה, כבוד השופטת בדימוס אורית אפעל-גבאי
חברת ועדה- גב' אסנת חיות, עו"ס
חבר ועדה- מר חנן נחמני, קרימינולוג
נציגות שב"ס- רס"ב נעמה נהרי ורס"ב קרן לוטן
מזכיר הוועדה- מר חנן אבקסיס

מבקש צבי גור (אסיר)

נגד

מדינת ישראל

משיבה

ב"כ המבקש- עו"ד אייל אלון ועו"ד דן כץ
ב"כ המשיבה- עו"ד גנית גדות כרמי, עו"ד עינת בניטה, עו"ד גבי פאר

ה ח ל ט ה – נוסח לפרסום

1. האסיר, יליד 1947, הוא חוטפו ורוצחו של הילד אורון ירדן ז"ל, בעבור בצע כסף. אורון היה בן שמונה שנים במותו, בן הזקונים של עמוס ז"ל ופנינה ירדן ואחיהם הצעיר של רועי ירדן וליאורה ירדן. פרשת אורון ירדן אירעה בחודש יוני 1980, אך היא מלווה את תודעת הציבור בישראל ונצרבה בה בשל אכזריותם המזעזעת וחסרת התקדים של המעשים שעשה האסיר. ביום 30.7.19 נדחתה בקשתו של האסיר לשחרור על תנאי לאחר שנמצא כי לא עלה בידי האסיר לשכנע כי חל בו שינוי בולט וממשי כדרישת סעיף 10(ב) לחוק וכי שחרורו של האסיר בטרם ריצוי מלוא שנות המאסר שנקצבו לו יש בה בהחלט כדי לפגוע במידה חמורה באמון הציבור במערכת המשפט כאמור בסעיף 10(א) לחוק. עתירה שהוגשה על החלטה זו תלויה ועומדת בבית המשפט המחוזי מרכז וקבועה לדיון ליום 18.5.20.

2. עניינה של החלטה זו בבקשה שהגיש שב"ס לשחרורו הזמני של האסיר, על יסוד סעיף 7(ב)(1) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: החוק), ביום 31.3.20. על פי האמור בחוות הדעת של ד"ר רמי פרנקל, רופא ממ"ז מרכז, האסיר אובחן כחולה

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר מעשיהו לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"מ 14-08-22214 גור(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

- 1 במחלה.....קשה הנמצאת בשלב מתקדם..... בשים לב לחשש הכרוך בהידבקות
2 בנגיף הקורונה ובהדבקה עקב היציאה לטיפולים בבית חולים, יש בטיפול שעל אסיר
3 לקבל כדי לסכן את חייו באופן ממשי וכן לגרום לסבל ולירידה בתפקוד.
4
- 5 3. ב"כ האסיר תמך בבקשה והגיש מטעמו "בקשה דחופה ביותר בהולה לשחרור מוקדם
6 בשל ... והתפרצות מגפת הקורונה". על פי האמור בבקשה, האסיר מקיים את התנאים
7 האמורים הן בסעיף 7(א)(1) לחוק שכן ימיו ספורים או שהמשך שהותו במאסר יסכן
8 את חייו באופן ממשי, והן בסעיף 7(ב)(1)(א) ו-(ב) הנ"ל שכן עליו לקבל טיפולים
9 רפואיים שיש בהם כדי לסכן את חייו באופן ממשי והטיפול מלווה בירידה ניכרת
10 בתפקוד ובסבל רב.
- 11
- 12 4. לקראת הדיון בבקשה הוגשה חוות דעת מעודכנת של ד"ר פרנקל, בין היתר על יסוד
13 בקשת ב"כ היוהמ"ש להשלמת חומרים, בשים לב לכך שהמסמך הרפואי האחרון שעל
14 יסודו נערכה הבקשה המקורית נערך ביום 18.3.20.
15
- 16 חוות הדעת המעודכנת נערכה ביום 7.5.20 לסיכום נאמר שם, כי הבדיקות
17 האחרונות מצביעות על שיפור במצבו של האסיר ונכון לעכשיו מצבו יציב. לאור
18 הממצאים האחרונים אשר הראו על שיפור במצבו ונכון לעת הזאת, אין בהמשך שהותו
19 בבית הסוהר כדי לסכן את חייו של האסיר, ושב"ס יחד עם גורמי הרפואה בקהילה
20 ערוכים ויודעים להעניק לאסיר את הטיפול לו הוא זקוק.
21
- 22 חוות הדעת התייחסה גם לנושא תוחלת החיים הצפויה וציינה..... ומכאן שהערכת
23 תוחלת החיים היא כללית.
24
- 25 אשר לפעולות שב"ס בשים לב לנגיף הקורונה נאמר בחוות הדעת המעודכנת כי שב"ס
26 נוקט בשורה של צעדי זהירות ובהם שמירה על היגיינה, חיטוי, מניעה או הגבלה של
27 כניסת אנשים לתחומי בית הסוהר, מיגון האסיר וצוות הליווי במקרה של יציאה לבית
28 חולים לטיפול או לאשפוז, ועוד.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר מעשיהו לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"מ 14-08-22214 גור(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

- 1
2 5. עובר לדיון הוגשה עמדת נפגעי העבירה, בכתב, אשר מתנגדים באופן נחרץ לשחרורו
3 של האסיר, הן בשל כך שתנאיו של סעיף 7(ב)(1) לחוק אינם מתקיימים והן מטעמים
4 הנעוצים בשלום נפגעי העבירה ושלום הציבור בהתאם לסעיף 7(ג) לחוק. נטען כי שב"ס
5 ערוך לתת מענה לצרכיו הרפואיים של האסיר, כפי שהוא מטפל באסירים במצב דומה
6 או אף חמור מזה של האסיר; מגיפת הקורונה אינה יוצרת סיכון מוגבר עבור האסיר
7 שכן בין כתלי בית הסוהר הוא מוגן היטב מהתפשטות הנגיף והיציאה לבית החולים
8 נעשית בתנאי אבטחה ומיגון גבוהים; שחרורו של האסיר עלול לסכן את משפחת
9 הקורבן. לנוכח מאפייני אישיותו והיותו של האסיר אדם חסר מצפון, מניפולטיבי
10 ובלתי יציב, בני המשפחה חוששים מנקמה, במיוחד מקום שמדובר במי שלכאורה
11 "אין לו עוד מה להפסיד". כפי שנאמר שם, "המשפחה חרדה עד אימים מעצם
12 המחשבה שהרוצח יצא לחופשי ויהיה יכול להופיע על סף דלת ביתם".
13
14 6. הדיון בבקשה נערך על פי תקנה 6 לתקנות שעת חירום (דיוני ועדות שחרורים), התש"ף
15 – 2020. לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים, פנינו אל האסיר אשר נכח בדיון באמצעות
16 היוועדות חזותית ושמענו את דבריו.
17
18 ב"כ האסיר, עו"ד אייל אלון, טען, כי יש לשחרר את האסיר שחרור קבוע מטעמים
19 רפואיים לפי סעיף 7(א)(1) לחוק בשל כך שימיו ספורים והמשך שהותו במאסר מסכנת
20 את חייו, או למצער לשחררו באופן זמני על יסוד כל אחת מהחלופות בסעיף 7(ב)(1)
21 לחוק. היינו, הן בשל כך שיש לשחררו שחרור קבוע והן בשל כך שעליו לעבור טיפולים
22 מסכני חיים המלווים בסבל רב ובירידה ניכרת בתפקוד. ב"כ האסיר טען כי מדובר
23 בחולה מורכב.....תוחלת החיים שלו קצרה, והיא בגדר הערכה כללית, ולכן יש לומר
24 כי ימיו ספורים. הוא נמצא במצב סיעודי וסובל סבל רב. לדבריו, השיפור האמור
25 בחוות הדעת המעודכנת של ד"ר פרנקל הוא בבחינת "לעג לרש" בשים לב לתוחלת
26 החיים הצפויה לו. בנסיבות אלה, ובשים לב לתקופת המאסר הארוכה שהאסיר כבר
27 ריצה (כ-40 שנים), ובהינתן סיכוני הקורונה בעת הזאת, יש מקום לגלות חמלה כלפי
28 האסיר ולאפשר לו להיות במחיצת משפחתו ביתרת ימי חייו. ב"כ האסיר הטעים כי

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר מעשיהו לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"מ 14-08-22214 גור(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

הוא סומך את בקשותיו אך ורק על חוות הדעת של ד"ר פרנקל, מטעם שב"ס, לרבות
התיעוד הרפואי מבית החולים אשר צורף לחוות הדעת (אם כי רמז על כך שהשינוי
בעמדתו של ד"ר פרנקל כמובא בחוות הדעת מיום 7.5.20 נובע ממניעים שאינם
ענייניים). ואולם, במהלך טיעונו הפנה ב"כ האסיר לנתונים רפואיים כביכול, שאינם
נתמכים בחומר הרפואי שלפנינו אשר לכל אלה, אך מובן, שאין לנו אלא מה
שעינינו רואות, ובהיעדר תיעוד רפואי אחר תינתן החלטה זו על יסוד התיעוד הרפואי
המצוי בתיק.

ב"כ היוהמ"ש, עו"ד גנית גדות-כרמי ועו"ד גבי פאר, טענו כי אין מקום לשחרר את
האסיר מטעמים רפואיים, לא באופן קבוע ולא באופן זמני. בהקשר זה נטען כי אין
כיום חוות דעת רופא כמשמעותה בסעיף 7(ה) לחוק התומכת בבקשה, שכן בחוות דעתו
המעודכנת מיום 7.5.20 סבור ד"ר פרנקל כי חל שיפור במצבו של האסיר, המשך
שהותו בבית הסוהר אינה מסכנת את חייו, ושב"ס בסיוע גורמי הרפואה בקהילה ערוך
לתת לו את הטיפול המיטבי בשים לב למצבו הרפואי. עוד נטען כי על פי החומר הרפואי
המעודכן אין לומר שימיו של האסיר ספורים, כמשמעותו של מונח זה בפסיקה עוד
נטען כי אין לקבל את הערכת תוחלת החיים האמורה בחוות הדעת של ד"ר פרנקל
מיום 31.3.20, בהעדר ראיות שיש בהן כדי לתמוך באמינותה כמו כן, ב"כ היוהמ"ש
טענו כי האסיר אינו עומד גם בתנאים המצטברים שקובע סעיף 7(ב)(1)(ב), שהם, לפי
הטענה: שהמחלה מסכנת את חייו, שהוא סובל סבל רב ושהכלא גורם להחמרה במצבו
ביחס לכל אדם אחר שנמצא במצבו ומקבל אותו פרוטוקול רפואי.

ב"כ היוהמ"ש הפנו בטיעוניהם גם לסעיף 7(ג) לחוק הקובע כי על הוועדה לשקול גם
שיקולים של טובת הציבור, לרבות שלום משפחתו של האסיר ושלוש נפגע העבירה
ומשפחתו. בהקשר זה נטען כי יש לתת מעמד מיוחד לאינטרס של נפגעי העבירה
בענייננו כמובא בתגובה בכתב שהוגשה מטעמם. ב"כ האסיר השיב כי עמדת משפחת
הקורבן מובנת ואולם במצבו הסופני, וגם לפני כן, האסיר אינו מהווה כל סיכון
לשלומה או לבטחונה.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר מעשיהו לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"מ 14-08-22214 גור(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

אשר לימי הקורונה בהם אנו מצויים, הפנו ב"כ היוהמ"ש להחלטת בית המשפט העליון בבג"צ 2234/20 לשכת עורכי הדין נ' השר לבטחון פנים, מיום 6.4.20, לנהלים הקפדניים ששב"ס מקיים בהקשר לכך, וכן לעובדה שעד לשבוע שעבר, על פי נתוני שב"ס, אין אף אסיר שחלה בקורונה במסגרת שב"ס. עוד נטען כי אנו מצויים בימים של "נסיגת הנגיף" ו"השטחת העקומה", המתאפיינים בהקלות באשר להתנהגות הציבור.

7. לאסיר ניתנה רשות הדיבור בתום שמיעת הטענות. האסיר חזר וביקש את סליחתה של משפחת ירדן ואמר כי הוא מצפה לחמלה מן הוועדה. לדבריו, הוא איננו אסיר אלא שבר כלי ויודע כי קיצו קרב. הוא תיאר את מצבו... האסיר ביקש שלא לסיים את חייו בבית הסוהר אלא בביתו, במחיצת בת זוגו המסורה, שלה הודה מספר פעמים בדבריו. לדברי האסיר, לאחר 40 שנות מאסר שבמהלכן התנהגותו היתה טובה והוא שובץ לאגפי השיקום הפתוחים, ואף בהם עשה חייל, העובדה כי יוכל לבלות את שארית ימיו בקרב בני משפחתו תהיה משום פיצוי על כך.

8. המסגרת הדיונית להחלטתנו מצויה בהוראות סעיף 7 לחוק הדן בשחרור על תנאי מטעמים רפואיים. עניינו בבקשה זו, כאמור, בהוראות סעיפים 7(א)(1) ו- (ב)(1)(ב) לחוק הקובעים כך:

(א) הוועדה רשאית, בכל עת, לשחרר על-תנאי אסיר ממאסרו, לאחר ששקלה חוות דעת של רופא, בהתקיים אחד מאלה:

(1) ימיו של האסיר ספורים, ובלבד שמצבו הרפואי האמור היה לכזה לאחר שפסק הדין בעניינו היה לחלוט או שהמשך שהותו במאסר יסכן את חייו באופן ממשי, בשל חולניותו;
(2)

(ב) (1) הוועדה רשאית, בכל עת, לשחרר על-תנאי אסיר ממאסרו, שחרור זמני לפרק זמן כאמור בפסקה (2), לאחר ששקלה חוות דעת של רופא, ובלבד שהאסיר הוא

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר מעשיהו לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"מ 14-08-22214 גור(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

אחד מאלה:

(א)

(ב) אסיר החולה במחלת הסרטן או אסיר שעבר או שעומד לעבור השתלה של איבר חיוני, ואשר בשל כך עליו לקבל טיפול רפואי שיש בו כדי לסכן את חייו באופן ממשי והטיפול מלווה בירידה ניכרת בתפקוד ובסבל רב;

לא למותר להביא גם את הוראת סעיף 7(ב)(2) לחוק הקובע כי:

שחרור זמני על-תנאי לפי פסקה (1) יהיה לפרק זמן שלא יעלה על חצי שנה, ורשאית הוועדה להאריך את השחרור הזמני לתקופות נוספות שלא יעלו על חצי שנה כל אחת, ובלבד ששחרור על-תנאי של אסיר כאמור בפסקה (1)(ב) יהיה לתקופת קבלת הטיפול הרפואי בלבד; [ההדגשה הוספה]

9. הביטוי "ימיו של האסיר ספורים" זכה לפרשנות ברורה בפסיקת בית המשפט העליון. ברע"ב 11860/05 פלוני נ' בית המשפט המחוזי בתל אביב יפו, מיום 25.1.06, (להלן: עניין פלוני) בעניינו של מי שתוחלת חייו הוערכה בחודשים ספורים נאמר כך: "מה פירוש 'ימיו ספורים'? האם אדם שבשל חולניותו 'ימיו ספורים' שבחוק שחרור על-תנאי ממאסר צריך להיות 'חולה הנוטה למות', או שמא 'חולה בשלב סופי'? אמנם, אין ההגדרות עוסקות באותה מאטריה משפטית, אך יש מקום ללמוד מזו לזו, תוך מאמץ להרמוניה. לעניות דעתי התשובה לכך היא בנקודת ביניים, הקרובה יותר ל'חולה בשלב סופי'. סבורני כי המדובר לעניין 'ימיו ספורים' במי שההערכה הרפואית תראה אותו למצער כנוטה למות, אך הוא מצוי בשלב מתקדם כזה של המחלה כך שתוחלת החיים שניתן לאמדה על פי הערכה רפואית של רופא המנוי ברשימה שקבע המנהל הכללי של משרד הבריאות לפי סעיף 7(ה) לחוק דנא, היא של חודשים מעטים (לדידי – כחודשיים שבהם יוכל לשהות מחוץ לכלא)". ברע"ב 5647/13 אלמיאטל פרג' נ' מדינת ישראל, מיום 13.10.13,

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר מעשיהו לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"מ 14-08-22214 גור(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

נאמר ביחס לעניין פלוני, כך: "הנה כי כן, אפילו על פי גישתו המרחיבה של השופט רובינשטיין בעניין פלוני, ניתן 'למתוח' את המונח 'ימים ספורים' לתקופה של עד חודשיים. על פי חוות הדעת של ד"ר זוריאן וד"ר בן בסט, תוחלת חייו של המערער הוערכה בחודשים אחדים, שמא אף שנים אחדות, כפי שנכתב בחוות דעתו של בן בסט. בכל מקרה, המחוקק נקט במונח 'ימים ספורים', ואין לעקם רצונו וכוונתו של המחוקק, ולהחליף 'ימים ספורים' ב'חודשים ספורים'. וראו גם: רע"ב 2128/12 פלוני נ' ועדת השחרורים המיוחדת, מיום 2.4.12, שם נאמר, ביחס לעניין פלוני, כי: "נפסק שם כי אין לפרש מונח זה בצורה לשונית-דווקנית כימים בודדים בלבד, וכי מדובר במצב שבו ההערכה הרפואית רואה את האסיר כנוטה למות, וכי תוחלת חייו הצפויה היא של חודשים מעטים. יחד עם זאת, יש ליתן משקל לשיקולים נוספים הצריכים לעניין, לרבות השפעת השחרור המוקדם על מצבם של נפגעי העבירה".

ברע"ב 5708/06 פלוני נ' ועדת השחרורים המיוחדת, מיום 19.9.06, נאמר בכל הנוגע ליחסי הגומלין שבין סעיפים 7(א) ו-7(ג) לחוק, כך: "תכליתו הבסיסית של הוראת החוק הנוגעת לענייננו היא שמירה על כבודו של האדם האסיר בתקופה האחרונה של חייו. לצד תכלית זו עומדת תכלית חשובה נוספת, והיא שמירה על שלומם של קורבנות העבירה (סעיף 7(ג) לחוק). פרשנות ראויה של הוראות החוק תישב בין התכליות הללו. לכן, ראוי לפרש את המונח 'ימים ספורים' בצורה דינמית, המביאה בחשבון, בין היתר, גם את חומרת העבירה אותה ביצע המבקש, בשל השפעתה הישירה על עוצמת הפגיעה שתיגרם לשלום הקורבן בשחרורו המוקדם של האסיר".

10. ומכאן לענייננו. על פי סיכום הביקור מיום 8.3.20, אשר אומץ על ידי ד"ר פרנקל, אנו סבורים, לאחר שעיינו בחומר שלפנינו, כי פרק הזמן... שננקב בחוות הדעת בא בגדר "חודשים ספורים" אך אינו בא בגדר "ימים ספורים" כפי שדורש החוק. האסיר אכן חולה ומתמודד עם מחלה קשה...., אך בפרק

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר מעשיהו לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"מ 14-08-22214 גור(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

1 הזמן שחלף מאז נכתב הסיכום הרפואי מיום 8.3.20, בחודשיים האחרונים, חל
2 שיפור במצבו של האסיר וניתן לומר כי אכן, מצבו הקליני של האסיר
3 קשה והוא נזקק לסיעוד, אך אין בכך כדי להעיד כי הוא נוטה למות וימיו
4 ספורים. ככל הנראה, יש לייחס זאת לטיפולים שקיבל ולקוות כי המצב
5 הקליני ישתפר עם סיום הטיפולים בימים הקרובים.

6
7 סיכומה של נקודה זו. נראה כי האסיר זוכה לטיפול מיטבי במסגרת שב"ס.
8 התיעוד הרפואי מצביע על תגובה טובה לטיפול במצב דברים זה לא ניתן
9 לומר כי ימיו של האסיר ספורים, וניתן להניח כי הטיפולים שקיבל האריכו את
10 חייו של האסיר ולא קיצרו אותם. האסיר אינו מצוי בשלב שבו הרפואה
11 "הרימה ידיים" בעניינו. סט הטיפולים הראשון הוכיח את עצמו ואנו תקווה
12 כי בארסנל הרפואי כלים נוספים למלחמה במחלה.

13
14 מסקנתנו היא איפא כי אין מדובר בעת הזאת במי שימיו ספורים. כמו כן, אין
15 מדובר גם במי שהמשך שהותו במאסר מסכנת את חייו באופן ממשי בשל
16 חולניותו. נהפוך הוא. הטיפול שניתן לאסיר במאסר, בשיתוף עם בית החולים
17 הביא לשיפור במצבו. גם הצורך הנוכחי של האסיר בסיעוד זוכה למענה
18 במסגרת שב"ס כך נאמר גם במפורש בחוות הדעת האחרונה של ד"ר
19 פרנקל, מיום 7.5.20, המציין כי **"לאור הממצאים האחרונים בבדיקות**
20 **אשר הראו שיפור במצבו של האסיר – נכון לעת הזאת – אין בהמשך שהותו**
21 **בבית הסוהר מלסכן את חייו ..."**

22
23 אשר על כן לא מצאנו להורות על שחרורו של האסיר לפי סעיף 7(א)(1) לחוק.
24 מאותו טעם גם איננו רואים להורות על שחרור זמני על פי סעיף 7(ב)(1)(א)
25 לחוק, המפנה לסעיף קטן (א)(1).

26
27 11. אשר לסעיף 7(ב)(1)(ב) לחוק הדהן בשחרורו הזמני של חולה ... נקבע כי, אסיר
28 אשר חולה ונדרש לעבור טיפול רפואי, יכול שישוחרר על תנאי לתקופת

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר מעשיהו לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"מ 14-08-22214 גור(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

הטיפול הרפואי, ובלבד שמדובר - על פי חוות דעת של רופא - בטיפול שיש בו כדי לסכן את חייו באופן ממשי ואשר גורם לירידה ניכרת בתפקוד ולסבל רב.

עיון בפסיקה המעטה אשר קיימת בנושא מעלה, כי "העילה לשחרור הזמני של אסיר החולה בסרטן, היא הצורך בטיפול רפואי נחוץ, אשר השפעותיו קשות", ומקום שהבקשה אינה נתמכת במסמכים המלמדים על תוכנית טיפולים סדורה שהוכנה עבור האסיר, דין הבקשה להידחות (רע"ב 2173/20 משה בן משה נ' מדינת ישראל, מיום 5.4.20). וראו גם: עת"א 64966-02-18 מדינת ישראל נ' פלוני, מיום 12.3.18, שם נקבע, כי "אין החוק מאפשר שחרור מוקדם לצורך קבלת טיפולים רפואיים, אלא בתנאי הסעיף וכאשר על האסיר לקבל טיפול רפואי שיש בו כדי לסכן את חייו באופן ממשי והטיפול מלווה בירידה ניכרת בתפקוד ובסבל רב... במקרה זה אין מניעה שהאסיר יקבל טיפול רפואי מתאים בעודו מרצה את מאסרו. שב"ס התחייב לא אחת כי הוא ערוך להעניק לאסיר טיפול מתאים, הן באמצעות רופאי בית הסוהר והן באמצעות רופאי הקהילה. עוד יש לציין ששב"ס מחזיק את האסיר בכלא בו יש רופא בכל שעות היממה".

הצעת חוק שחרור על-תנאי ממאסר (תיקון מס' 11) (שחרור אסיר מטעמים רפואיים), התשע"א-2011, מיום 13.6.11, במסגרתה הוסף לחוק גם סעיף 7(ב)(1) (ב) מציינת בדברי ההסבר לחוק, כי "מוצע להוסיף בסעיף עילה נוספת לשחרור זמני, במקרה שבו אסיר חולה במחלת הסרטן או עבר או עומד לעבור השתלה של איבר חיוני, ואשר בשל כך נדרש לקבל טיפול העונה על תנאים אלה: 1. הטיפול מסכן את חייו של המטופל באופן ממשי; 2. הטיפול מחייב שהיה של המטופל בתנאי בידוד; 3. הטיפול מלווה בירידה ניכרת בתפקוד ובסבל רב של המטופל. על פי המוצע, בהתקיים הנסיבות האמורות, תהיה ועדת השחרורים רשאית להורות על שחרורו על-תנאי של האסיר, למשך תקופת הטיפול בלבד, ובלבד שתקופת השחרור לא תעלה על שישה חודשים, וניתן להאריכה לתקופות דומות, בכפוף לנסיבות. לגבי אסירים כאמור

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר מעשיהו לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"מ 14-08-22214 גור(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

הסובלים ממחלת הסרטן או הזקוקים להשתלה של איבר חיוני, ואשר בשל מצבם הרפואי הקשה נזקקים לקבל טיפולים מסכני חיים בתנאים קשים, כמפורט לעיל, מוצע לאפשר, לאור עקרון כבוד האדם, שחרור על-תנאי באופן זמני, לתקופת קבלת הטיפול, כך שיוכלו לקבל את הטיפול הקשה שהם זקוקים לו כשהם במסגרת הקהילה, ולשהות בתקופה קשה זו מחוץ לכותלי בית הסוהר, ולשוב אליו בתום הטיפול, כאשר מצבם יוטב". היינו, מדובר בחלופה שנועדה לאפשר לאסיר חולה ... לעבור טיפולים מסכני חיים בקהילה בהתקיים התנאים האמורים בסעיף, במסגרת שחרור זמני ממאסר, מתוך כוונה לשוב לבית הסוהר עם סיומם.

עניינו של האסיר שלפנינו אינו נופל לגדרו של סעיף 7(ב)(1)(ב) הנ"ל. הוא עומד לסיים את הסדרה בת ... הטיפולים במחלתו השבוע, ובשלב זה אין תכנון לפרוטוקול טיפולים נוסף. אשר לסט הטיפולים הנוכחי, האסיר עבר אותו בין כתלי הכלא, תוך הסתייעות בבית החולים ... בעת הצורך, ובאופן זה הושג שיפור במצב. נוסף, כי ד"ר פרנקל מציין בחוות דעתו האחרונה מיום 7.5.20, כי "שב"ס יחד עם גורמי הרפואה בקהילה יודעים להעניק לאסיר את הטיפול לו הוא נדרש".

12. אשר לעמדת נפגעי העבירה, לנוכח המסקנה אליה הגענו איננו רואים להרחיב בעניין זה.

13. סיכומם של דברים. אין לכחד כי האסיר מתמודד עם מחלה קשה ותוחלת חייו התקצרה באופן משמעותי בשל כך. כפי שהראינו לעיל, נכון לעת הזאת האסיר אינו בא בגדרו של סעיף 7 לחוק הדין בשחרור על תנאי מטעמים רפואיים ואינו עומד בתנאים הנדרשים לשחרור קבוע או זמני. אנו מאחלים לאסיר בריאות טובה ומקווים כי ההטבה במצבו תמשיך. היה וחלילה יחולו החמרה או הרעה במצב, ניתן יהיה לשוב ולפנות לוועדה בבקשה חדשה.

**ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר מעשיהו
לפי סעיף 33 (ב) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001**

וש"מ 22214-08-14 גור(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

1

2

3

ההחלטה ניתנה ביום כ"ח אייר תש"פ, 22 מאי 2020, בהעדר הצדדים.

הנוסח לפרסום ניתן ביום כ"ח באייר תש"פ, 22 במאי 2020.

אורית אפעל-גבאי
מר חנן נחמני
גברת אסנת חיות

גברת אסנת חיות,
חברת וועדה

מר חנן נחמני,
חבר וועדה

אורית אפעל-גבאי,
שופטת (בדימוס)

4

5

6

7